

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/18149 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 9 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 maart 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, geweigerd om appellante ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

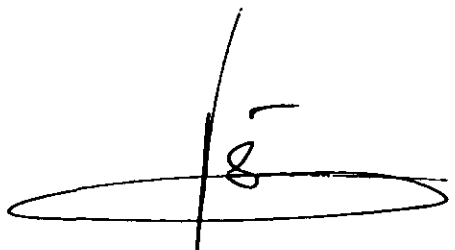
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

154-501.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Rechtspraak

RECHTERBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummers: Awb 06/18147 BEPTDN A S2 & Awb 06/18149 BEPTDN A S2

Uitspraak: 9 augustus 2007

inzake:

geboren
eiser,

geboren
eiseres,

mede ten behoeve van de minderjarige kinderen:

, geboren

geboren

geboren

, geboren

allen van Afghaanse nationaliteit,

IND-dossiernummer: 9907-26-8032.

V-nummers:

verblijvende te Purmerend,

gemachtigde: mr. R. Bosma, advocaat te Assen;

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,

verweerder,

gemachtigde: mr. I.C. aan 't Goor, ambtenaar bij de Immigratie- en

Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Eisers hebben op 26 juli 1999 een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan.

Verweerder heeft bij beschikking van 3 juni 2003 de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw 2000. Tevens is ambtshalve geweigerd eiser een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 te verlenen.

Bij bezwaarschrift van 30 juni 2003 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen de ambtshalve weigering tot verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Bij beroepschrift van (eveneens) 30 juni 2003 heeft eiser beroep ingesteld tegen deze beschikking.

Bij beschikking van 20 januari 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 16 februari 2004 heeft eiser beroep ingesteld tegen deze beschikking.

Zaaknummers: Awb 06/18147 BEPTDN A S2 & Awb 06/18149 BEPTDN A S2 2

Verweerder heeft bij beschikking van 31 maart 2004 de aanvraag van eiseres afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Tevens is ambtshalve geweigerd eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 te verlenen.

Bij bezwaarschrift van 9 april 2004 heeft eiseres bezwaar gemaakt tegen de ambtshalve weigering tot verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Bij beroepschrift van (eveneens) 9 april 2004 heeft eiseres beroep ingesteld tegen deze beschikking.

Bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 10 november 2004 met reg.nrs. Awb 03/36102, Awb 04/7248 en Awb 04/16814 zijn de beroepen gegrond verklaard, de bestreden besluiten vernietigd en verweerder opgedragen om een nieuw besluit te nemen op de asielaanvragen. Daarbij is tevens bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 20 januari 2004 in stand blijven.

Op 20 januari 2005 heeft verweerder het bezwaarschrift van eiseres van 9 april 2004 doorgezonden aan de rechtbank met het verzoek de behandeling daarvan op grond van artikel 79 Vw 2000 over te nemen en het als beroepschrift te behandelen.

Bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 14 september 2005 met reg.nr. Awb 04/48628 is dit beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen.

Bij afzonderlijke beschikkingen van 24 maart 2006 heeft verweerder de asielaanvragen van eisers afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw 2000 en ambtshalve geweigerd aan eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 te verlenen.

Bij beroepschrift van 11 april 2006 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers gezonden en hun in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 24 oktober 2006. Eisers zijn daarbij verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P.M. Nederstigt, procesvertegenwoordiger.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting op grond van artikel 8:64 Algemene wet bestuursrecht (Awb) geschorst tot het moment dat inzake de ongewenserverklaring van de eiser, onherroepelijk zal zijn beslist.

Vervolgens heeft de rechtbank de behandeling van de zaak hervat in de stand waarin het zich bevond op 7 augustus 2007, alwaar eisers en hun gemachtigde zijn verschenen. Verweerder heeft zich ditmaal doen vertegenwoordigen door mr. Aan 't Goor voornocmd.

Zaaknummers: Awb 06/18147 BEPTDN A S2 & Awb 06/18149 BEPTDN A S2

3

Motivering

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Stcrt. 2007, 41) en gelet op de portefeuillevreeding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiernede wordt bedoeld de Minister van Justitie en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006 de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Stcrt. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen reeds te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Bij beschikking van 16 juni 2006 heeft verweerder in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland eiser, voornoemd, tot ongewenst vreemdeling verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, onder c, Vw 2000. Eiser heeft tegen deze beschikking op 12 juli 2006 bezwaar gemaakt en op 11 juli 2006 bij wijze van voorlopige voorziening verzocht om de werking van dit besluit te schorsen. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en zittingsplaats van 2 april 2007 met zaaknummer Awb 06/33538 is het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen en het bezwaar met toepassing van artikel 78 Vw 2000 ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open. Daarmee staat het besluit tot ongewenstverklaring van eiser in rechte vast.

Het bepaalde in artikel 67, derde lid, Vw 2000 verbindt aan de ongewenstverklaring het gevolg dat een vreemdeling geen rechtmatig verblijf kan hebben, zolang de ongewenstverklaring voortduurt. Het beroep van eiser tegen de beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning asiel dient daarom niet-ontvankelijk te worden verklaard in verband met ontbreken van procesbelang.

Artikel 3.107 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bepaalt dat aan de echtgenoot of echtgenote, het minderjarig kind, de partner of het meerderjarig kind, bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder e of f, van de Wet, van de vreemdeling, bedoeld in het eerste lid, geen verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet, wordt verleend, tenzij dit gezinslid aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die zelfstandig een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c, van de Wet vormen.

Niet in geschil is dat eiseres een volledig van haar echtgenoot afhankelijk asielrelaas heeft. Nu de echtgenoot van eiseres ongewenst is verklaard, komt eiseres evenmin in aanmerking voor een asielgerelateerde verblijfsvergunning. Het beroep tegen de beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning asiel aan eiseres dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Zaaknummers: Awb 06/18147 BEPTDN A S2 & Awb 06/18149 BEPTDN A S2

4

Volgens paragraaf C2/9.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) geldt onder meer als contra-indicatie voor de verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Voor de invulling van deze begrippen heeft verweerder in het bestreden besluit verwezen naar deze paragraaf alsmede naar de paragrafen B1/2.2.4 Vc 2000 en C1/5.13.3 Vc 2000 en daarmee naar artikel 3.77 Vb 2000. Het besluit vindt zijn grondslag in bovengenoemd beleid en niet in artikel 3.77 Vb 2000. Dit is naar het oordeel van de rechtbank een juiste juridische grondslag voor het ambtshalve onthouden van een verblijfsvergunning regulier. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 28 december 2006 in zaak no. 200605324 (JV 2007, 74).

Anders dan eiseres meent kan niet worden gezegd dat verweerder niet heeft voldaan aan hetgeen in de uitspraak van deze rechtbank van 14 september 2005 is overwogen.

Eiseres heeft in beroep voorts geen gronden aangevoerd die kunnen leiden tot vernietiging van de bestreden beschikking.

Het beroep van eiseres dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Er bestaat derhalve geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep van eiser niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep van eiseres ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 9 augustus 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op: - 9 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

**BOSMACS
ADVOCATEN**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5237	
B	- 6 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN:	✓1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. drs. R. Bosma

Mw. mr. M. Lok

Stationsstraat 31

9401 KW Assen

Telefoon: (0592) 31 49 86

Fax: (0592) 31 86 40

Afdeling Bestuursrechtspraak

Raad van State

Postbus 16113

2500 BC Den Haag

per fax 070 - 3651380

Datum 6 september 2007
Inzake .
Uw referentie .
Onze referentie .
Betreft .

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN (Driejarenbeleid)

Inzake:

geboren op , echtgenote van de heer
in haar minderjarige kinderen geboren
geboren geboren
geboren op allen van Afghaanse
nationaliteit, wonend op het adres in
deze zaak uitdrukkelijk woonplaats kiezend aan de Stationsstraat 31, 9401
KW Assen, op het kantoor van Mr Drs. R. Bosma, die hierbij verklaart door
appellante bepaaldelijk gemachtigd te zijn tot de indiening van dit hoger
beroepschrift.

Tegen:

De Staatssecretaris van Justitie (Immigratie- en Naturalisatiedienst,
Gemeenschappelijk Centrum Procesvertegenwoordiging te Zwolle,
gemachtigde Mr I.C. aan 't Goor.

1. Appellante komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van 9 augustus
2007 van de rechtbank Den Haag, zht Assen in de zaak onder regnr. AWB
06/18149 BEPTDN R2 23 S6 G15, waarbij het beroep, mede ingesteld ten
behoefte van voornoemde minderjarige kinderen, tegen het niet verlenen van
vergunningen tot verblijf op basis van tijdsverloop in de asielprocedure.

Appellante voert tegen voornoemde uitspraak de volgende grief aan.

Ten onrechte is door de rechtbank het volgende overwogen: "Volgens paragraaf C2/9.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) geldt onder meer als contra-indicatie voor de verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Voor de invulling van deze begrippen heeft verweerder in het bestreden besluit verwezen naar deze paragraaf alsmede naar de paragrafen B1/2.2.4 Vc 2000 en C1/5 13.3 Vc 2000 en daarmee naar artikel 3.77 Vb 2000. Het besluit vindt zijn grondslag in bovengenoemd beleid en niet in artikel 3.77 Vb 2000. Dit is naar het oordeel van de rechtbank een juiste juridische grondslag voor het ambtshalve onthouden van een verblijfsvergunning regulier. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 28 december 2006 in zaak no. 200605324 (JV 2007, 74).

Anders dan eiseres meent kan niet worden gezegd dat verweerder niet heeft voldaan aan helgeen in de uitspraak van deze rechtbank van 14 september 2005 is overwogen".

Toelichting:

In laetstgenoemde uitspraak is het volgende gesteld: "De rechtbank volgt eiseres, met toepassing van artikel 8:69, tweede lid, van de Awb in zoverre dat artikel 3.77, eerste lid, onder b, van de Vb 2000 haar niet kan worden tegengeworpen, daar artikel 3.77 van de Awb niet van toepassing is op vergunningen die verweerder ambtshalve ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw kan verlenen. Zie hierover ook de uitspraak van 14 juni 2004 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (nr. 200401976/; JV 2004, 318)."

De rechtbank Assen is echter thans van mening, dat het onthouden van een vergunning tot verblijf op basis van tijdsverloop in de asielprocedure mogelijk is als niet de vreemdeling zelf, maar een gezinslid – in dit geval dhr.

de echtgenoot van appellante - geacht wordt een gevaar voor de openbare orde te vormen, omdat artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag op hem van toepassing is. Dit is in strijd met het door verweerder gevoerde beleid. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake is van een contra-indicatie voor de toepassing van het driejarenbeleid dient alleen te worden gezien of de vreemdeling zelf een gevaar voor de openbare orde vormt.

In de uitspraak van Uw afdeling van 28 december 2006, nr. 200605324, (JV 2007, nr. 74) waarnaar de rechtbank te Assen verwijst, was op de betreffende vreemdeling zelf artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag van toepassing geacht.

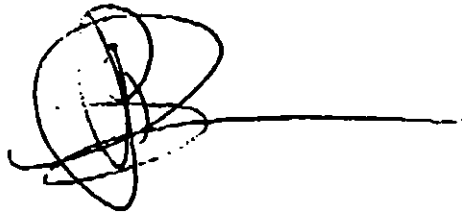
Deze zaak laat zich dus niet met die van appellante vergelijken. De juridische grondslag voor het onthouden van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van tijdsverloop in de asielprocedure aan een gezinslid van een vreemdeling, op wie art. 1F van het Vluchtelingenverdrag is toegepast, is anders dan de rechtbank meent, niet aanwezig.

CONCLUSIE

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de rechtbank Den Haag, zht Assen van 9 augustus 2007, regnr AWB 06/18149 BEPTDN A S2, met veroordeling van verweerder is de kosten van beide instanties.

't Welk doende, enz.

R. Bosma, gemachtigde.

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Bijlagen: de bestreden uitspraak van 9 augustus 2007, regnr AWB 06/18149 BEPTDN A S2; de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zht Assen van 14 september 2005, regnr. AWB 04/48628 BEPTDN A S2.